

خواجه نصیرالدین طوسی روح فلسفه را در کلام شیعی دمید

استاد فلسفه دانشگاه تهران خواجه نصیرالدین طوسی را فیلسوفی تمام‌عیار خواند و بیان کرد: او در زمانه‌ای زندگی می‌کرد که به دلیل شرایط خاص نمی‌توانست از فلسفه دم بزند و به همین جهت به کلام روی آورد و روح فلسفه را در کلام شیعی دمید.

استاد فلسفه دانشگاه تهران خواجه نصیرالدین طوسی را فیلسوفی تمام‌عیار خواند و بیان کرد: او در زمانه‌ای زندگی می‌کرد که به دلیل شرایط خاص نمی‌توانست از فلسفه دم بزند و به همین جهت به کلام روی آورد و روح فلسفه را در کلام شیعی دمید.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، غلامحسین ابراهیمی دینانی، استاد فلسفه دانشگاه تهران در نخستین روز از همایش بزرگداشت خواجه نصیرالدین طوسی که به همت مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران و با همکاری انجمن حکمت و فلسفه ایران عصر امروز شنبه، 6 اسفندماه، با حضور جمعی از اساتید در محل این مؤسسه برگزار شد، به بیان برخی از ویژگی‌های منحصر به فرد این اندیشمند بزرگ جهان اسلام پرداخت.

وی خواجه نصیر را مصداق تعبیر «غریب در وطن خویش« خواند و تصریح کرد: او یکی از مردان بزرگ تاریخ بشر است و بعد از فارابی و ابن‌سینا، دنیای اسلام شخصیتی به جامعیت او در علوم مختلف (اعم از ریاضیات، نجوم، علوم ادبی، فقه و اصول، فلسفه و کلام و...) به خود ندیده و تا ابد مایه افتخار ماست.

دینانی با اشاره به عمق اندیشه سیاسی خواجه نصیر افزود: گذشته از جامعیت علمی، خواجه نصیر بزرگترین مرد سیاست در جهان اسلام است و اندیشه سیاسی او در خدمت فرهنگ اسلام قرار گرفته است و تدبیر و هوشمندی او در مقابل هلاکوی مغول و انقراض خلافت عباسی توسط مغولان، از جمله اقدامات زیرکانه این مرد بزرگ است.

وی ادامه داد: خواجه در بدترین دوران تاریخ اسلام یعنی ظلم مغولان، انحطاط فرهنگی جامعه غلبه اشعریت فلسفه و حکمت را زنده کرد. اشعریت دشمن تفکر در جامعه اسلامی و خواجه دشمن اشعریت بود و اهل سنت علاوه بر این امر به سبب نقش او در انقراض خلافت عباسی نیز با او دشمن هستند.

استاد فلسفه دانشگاه تهران خواجه نصیرالدین طوسی را فیلسوفی تمام‌عیار خواند و بیان کرد: او در زمانه‌ای زندگی می‌کرد که به دلیل شرایط خاص نمی‌توانست از فلسفه دم بزند و به همین جهت، به کلام روی آورد و «تجريد الاعتقاد« نوشت و روح فلسفه را در کلام شیعی دمید.

دینانی ادامه داد: تا زمان خواجه نصیر کلام شیعه ضعیف است و اوجی ندارد و یکی از دلایل این ضعف این بوده که شیعیان با حضور ائمه (ع) ضرورتی برای پرداختن مسائل کلامی احساس نمی‌کردند. او بحق فیلسوف گفت‌وگو بوده و با تمام علمای عصر خود از صدرالدین قونوی گرفته خسروشاهی مکاتبه داشته است.

در این همایش همچنین نصرالله پورجوادی به ارائه سخن خود با موضوع «مثال موم و تبدیل صور در خواجه و دکارت« پرداخت و اظهار کرد: دکارت در قرن 17 در تأملات دوم خود از این مثال استفاده کرده و خواجه نصیر نیز در ادامه مثنوی اوحدین‌الدین رازی، شاعر و دوست هم‌عصر خود، از تمثیل موم برای تبیین مسائل فلسفی خود استفاده کرده است.

همچنین در ادامه این همایش ضیاء موحد با موضوع «شرح خواجه بر جهان‌های ممکن ابن‌سینا« و سید محمود یوسف‌ثانی با موضوع «سالبه به انتفاء موضوع از دیدگاه خواجه نصیرالدین طوسی« به تشریح دیدگاه‌های منطقی خواجه نصیرالدین طوسی پرداختند و در پایان نیز مجید حمیدزاده با نگاهی نقادانه به رساله فصول خواجه نصیرالدین طوسی، اندیشه‌های کلامی وی را مورد بررسی قرار داد.

یادآور می‌شود، همایش بزرگداشت خواجه نصیرالدین طوسی به همت مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران و با همکاری انجمن حکمت و فلسفه ایران روزهای شنبه و یکشنبه 6 و 7 اسفندماه در محل این مؤسسه برگزار می‌شود.